

Sluskeridderne av Stadion

I forbindelse med åpningen av stadion, 1. juli 1950, ble de som hadde nedlagt et visst antall dugnadstimer, utnevnt til Sluskeridder av Asker Stadion.

Fra datteren til Per Thy-ness har klubben fått tilbake det diplommet han ble tildelt i forbindelsen med åpningen av banen. Willy Fosslie har bidratt med faksimilen fra Budstikka, for noen år tilbake, og i tillegg har vi funnet fram noen linjer fra tidligere klubbaviser med mer:

For den yngre generasjon av Asker-folk kan det kanskje være av interesse å se litt på historikken bak Føyka-området, nærmeste nabo til Asker sentrum. Hele dette området fra Askerelva opp til Solbråveien har vært en del av jordveien til Østre Asker gård.

I 1923 fikk Asker Skiklubb kjøpt den delen av området som lå nærmest Askerelva, og fikk der anlagt en grusbane som stod ferdig til bruk i 1925.

Allerede før krigen ble det fremkastet tanker om å få kjøpt til noe mer av området, på vestsiden av den gamle banen, og i et møte 19. mars 1941 ble det nedsett en komité på tre mann som skulle se nærmere på dette. Komiteens medlemmer var Per Fossum, Karsten Wittenberg og Wilhelm Aaby. To dager etter overtok NS alt av norsk idrett, og det hele ble da stilt i bero.

Kjøpt for 68.000 kroner

Straks krigen var slutt i 1945 ble saken tatt opp igjen i Skiklubbens styre, og Arvid Fossum, som advokat, fikk i oppdrag å forhandle med eieren av Østre Asker, ingeniør T. Asker, om kjøp av jordet under Føykaskråningen. Dette gikk i orden, og et areal på 30 dekar ble innkjøpt for 68.000 kroner. Det meste av 1946 gikk med til oppmåling, nivellering og kartlegging av området, og her var Skiklubben så heldig å ha en formann som Per Fossum til å ta seg av dette arbeid. Så kunne en gå i gang med grovplane-

ring av området, noe som foregikk maskinelt.

Å bygge stadion var et enormt løft for klubben, og fem medlemmer som eide fast eiendom måtte kausjonere for kjøpesummen.

I tiden 4. august til 9. november 1947 ble det arbeidet i 62 dager, til sammen 2 200 timer, dvs. i snitt 35 timer pr. dag. Det var utrolig mange som jobbet dugnad i denne tiden.

Det kompliserte drenerings-systemet som ligger i bakken på fotballbanen må ha blitt utført med pinlig nøyaktighet, da det etter 50 års bruk fungerer helt utmerket. Dette til tross for

nesten ingen fallhøyde for dreinsvannet ut i Askerelva.

Ut på året 1948 var det klart for planering av matjorden, og for første gangs tilsåing. Her hadde også Skiklubben en topp fagmann, nemlig herredsgartner Erling Røed, som var sjef for denne delen av anlegget. Han gjorde en fremragende jobb, til tross for svært dårlige værforhold dette året, noe som gjorde at det måtte sås på nytt igjen året etter. Røed anbefalte da å la banen ligge urørt et år, over til 1950. Så i løpet av et år lå matta der grønn og fin. En gang ble hele banen klippet av en gammel Husqvarna villa klipper, motor var sekretæren i fotballgruppa (og senere formann – nå karamedlem) Ole Bratvedt.

Åpningen 1. juli i kamp mot Skeid, hvor det var over 5000 i tribunen, vårt naturlige amfi Føykaskråningen.

(Hvis noen i klubben sitter på en komplett oversikt over hvem som ble utnevnt til Sluskeriddere, er det fint om en kopi kan sendes til kontoret.)

